

vil tilstaa ham samme Begunstigelse, som man jo under andre Forhold med Beredvillighed gaar ind paa at tilstaa dem, som have været konstituerede i samme Embede, i hvilket de siden have opnaaet kongelig Udnævnelse, saaledes at deres Anciennitet regnes fra Konstitutionen. — Under Nr. 122 har Udvalget foreslaaet Nedsættelse af det foreslaaede forhøjede Tilskud til Foreningen til at fremme blindes Selvvirksomhed, saaledes at det i Virkeligheden kun forhøjes fra 8,000 Kr. til 10,000 Kr. i Stedet for til 12,000 Kr. Jeg kan for mit Vedkommende ikke finde noget at erindre herimod, og jeg antager ogsaa, at Foreningen vil være taknemmelig selv for denne mindre Forhøjelse. — Det Forslag, som Udvalget dernæst under Nr. 123 har stillet til en Sikkering af Statsstilfuddet til usformuende aandsvage Børns Undervisning og Forplejning, saaledes at det fremtidig opføres paa Finansloven med 250,000 Kr. i Stedet for 170,000 Kr., og saa ikke som kalkulatorisk, kan jeg kun modtage med Tilfredsstillelse, idet det ogsaa for Ministeriet efter min Mening vil være en Behagelighed at vide, at til det Beløb kan man gaa, i Stedet for at man tidligere har bevæget sig noget paa usikker Grund, idet det jo ogsaa i Virkeligheden, praktisk, har vist sig, at der har været nogen Uoverensstemmelse mellem Rigsdagen og Ministeriet angaaende Forstaaelsen af den Bemyndigelse, som Rigsdagen har givet Ministeren til, hvor højt han paa denne Konto maatte gaa. Over for en Øtring fra den ærede Ordfører om, at den urigtige Forstaaelse her var paa Ministeriets Side, maa jeg tillade mig at tage en Reservation — jeg skal for Resten ikke gaa nærmere ind derpaa. — Naar Udvalget dernæst under Nr. 131 har stillet Forslag om en Forandring af Budgettet for det kongelige Teater saaledes, at dette kom i væsentlig Overensstemmelse med de Principper, hvorefter Budgettet er lagt for indeværende Finansaar, skal jeg ikke udtale mig derimod, idet jeg selvfølgelig maa tage den fornødne Reservation med Hensyn til det Beløb, hvormed Forestillingsindtægterne ere opførte. I denne Forbindelse skal jeg omtale Spørgsmaalet angaaende de forventede Indtægter ved Koncerter, afholdte paa Teatrets Foranstaltning, der jo her foreslaas opførte under Indtægtspost 4. Naar jeg i Fjor gik ind paa, at denne Tilføjelse „derunder Concertindtægter“ medtoges i Budgettet, var det under den Forudsætning, at det ogsaa ved nærmere Undersøgelse maatte vise sig, at det var praktisk at afholde saadanne Koncerter, og at Resultatet ikke maatte paaregnes at ville blive et Under-

skud. For saa vidt har jeg ikke kunnet føle mig fuldstændig bunden ved, at disse Ord „derunder Concertindtægter“ ere optagne paa Finansloven. Det turde dog vel nemlig erkendes, at naar Administrationen ved en Sags nærmere Undersøgelse kommer til det sandshnlige Resultat, at man i Stedet for en positiv Indtægt vil faa en positiv Udgift, bør Ministeren her handle efter Konduite og ikke afholde de Koncerter, som ellers vare paaregnete. Nu kunne muliquis Teaterbestyrelsen og Ministeriet se forkert paa denne Sag. Det er jo muligt, at man ved disse Koncerter kan komme til en positiv Indtægt. Jeg tør ikke benægte det, og saafremt man fra Folketingets Side skulde holde stærkt herpaa, er det ikke min Mening, at vi ikke skulle gøre Forsøget, men jeg maa i øvrigt reservere mig, at jeg ikke tør indestaa for, at der vil komme nogen Indtægt ud deraf. Paa den anden Side kan man gøre sikker Regning paa, at man her vil handle efter bedste Vilje; i den Henseende behøver man ikke at nære nogen Tvivl. Jeg finder ikke Anledning til at gaa ind paa de forskellige Momenter, her vilde kunne komme i Betragtning; naar man fra anden Siden har opstillet andre Kalkuler end dem, jeg har maattet lægge til Grund for min Betragtning, turde det være, at man fra anden Side har overset forskellige Momenter, som her ville være af væsentlig Betydning. — Under Nr. 134 har Udvalget stillet Forslag om, at den hidtil ydede Understøttelse til Arkivsekretær Thiset af 800 Kr. skal udgaa. Jeg maa udtale, at jeg meget beklager, at Udvalget har ment at burde foreslaa en saadan Nedsættelse. Jeg skal i saa Henseende henvise til, at det ved 2den Behandling her i Tinget af Lov om Oprettelse af et Rigsarkiv af 30te Marts 1889 af vedkommende Ordfører blev udtalt — Udtalelsen findes i Rigsdagstidenden, Folketingets Forhandlinger for Samlingen 1888—89, Sp. 4744; med den højtærede Formands Tilfaldelse skal jeg tillade mig at oplæse den —: „Udvalget har været enigt om, at det vil jævnligen frembyde sig som en naturlig Ting, at der, naar der i Arkivet findes saadanne Mænd, der indlægge sig Fortjeneste af den historiske Videnskab, saa gennem Finansloven ligesom hidtil bør tænkes paa at sikre dem nogenlunde Frihed til videnskabelig Syssel.“ Denne Folketingets Stilling den Gang turde være meget naturlig, naar man ser hen til, at en Arkivsekretær af Staten lønnes med 2,000 Kr. Man har derved forudsat, at han ved Siden heraf skulde kunne have litterær Virksomhed, der skulde kunne være indbringende for ham, og man har da ment,